

[Aksel Larsen.]

genting faar. Desuden er Mæglingforslaget paa en vis Maade sammenkædet med Forslag til nye Forhandlingsregler, som man har haft den Dristighed et erklære for vedtaget, til Trods for at der ikke er eet Fagforeningsmedlem, der har faaet Lov til at ytre sin Mening om det. Det er Mæglingforslagene, man nu vil gøre til Lov, idet man betragter Forslaget til nye Forhandlingsregler som vedtaget.

Vi er ikke i Stand til at give dette Lovforslag vor Tilslutning. Vi er af principielle Grunde Modstandere af et saadant Indgreb. Vi er Modstandere af det, fordi vi anser det for farligt, at Arbejdernes faglige Organisationer berøves deres Handlefrihed, lægges ind under Staten og gøres til en Filial af denne. Vi har været det altid, og den danske Arbejderklasse har været det altid. Socialdemokratiet var det ogsaa indtil for et Par Aar siden, jeg erindrer saaledes, at Repræsentanten for Det danske Socialdemokrati paa en Konference, som Ander Internationale afholdt i Paris, stemte for en Resolution, hvori der udtrykkeligt blev sagt, at Forudsætningen for at bekæmpe Fascisme og Reaktion var, at Fagbevægelsen bevarede sin fulde Selvstændighed og Frihed, og at Staten afholdt sig fra Indgreb i den. Vi er desuden Modstandere af dette Statsindgreb af umiddelbart indlysende praktiske Grunde. Vi er Modstandere af Forligsmandsloven og dens fuldkommen uretfærdige og udemokratiske Sammenkædning af forskellige Forligsmandsforslag. Derfor maa vi ogsaa stemme mod dette Lovforslag, som er en yderligere Lovfæstelse af de i Aar stillede sammenkædede Forligsforslag.

Dernæst er vi Modstandere af Lovforslaget, netop fordi vi er epige med Statsministeren i, at hvis Konflikten fortsætter, saa kan man ikke vente, at det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen stadig skal have Magt til at dæmme op for Arbejdernes Krav om Udvidelse af Konflikten; saa kan man ikke forvente, at det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen stadig skal være i Stand til at optræde skaansomt over for Arbejdsgiverforeningen og dens Interesseomraade. Der er en Mulighed for nu ved Konflikten Fortsættelse, at Konflikten kan blive ført paa en saadan Maade, at den kan vindes, det vil sige, saa at den giver anderledes Resultater end dem, Forligsmanden har tilbudt, og som man her søger at lovfæste.

Over for dette vil man maaske sige: Ja, men det er ubilligt, naar Arbejderne har vedtaget det foreliggende Forslag. Jeg

gentager, hvad jeg sagde før: Det faar os ikke til at mene, at man ved Hjælp af det ene Fags Afstemning om et Forslag skal tvinge et andet Fag til at anerkende et andet Forslag. Og dernæst, jeg ved udmærket vel, at f. Eks. Jernindustriens Arbejdsmænd i stort Tal har stemt ja med den Motivering, at vi kan jo ikke gøre noget andet og bedre, naar vi ved, at de ledende Socialdemokrater i Fagforbundene ikke vil tillade Kampens Udvidelse, ikke vil tillade os at faa mere end det, der her er tilbudt. De har aldeles ikke stemt ja til Forligsmandsforslaget for deres Vedkommende, fordi de var tilfreds med det eller fandt, at en Løn paa 48 Kr. om Ugen for Jernindustriens Arbejdere i København var tilstrækkeligt.

Og saa kommer hertil den Omstændighed, at man trækker Slagteriarbejderne ind i Lovforslaget. Slagteriarbejderne er vel de Arbejdere, der er blevet mest mishandlet fra Statsmagts Side. Man har ved Hjælp af Statsindgreb sørget for at drive Flæskeprisen i Vejret, men har aldeles ikke samtidig sørget for ved Statsmagts Hjælp at sikre Slagteriarbejderne tilsvarende forhøjede Lønninger.

I denne Forbindelse kan der være Grund til at stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, der siger, at man har ikke noget imod, at Arbejderne faar mere i Løn, men hvis de skal have det, forlanger man samtidig en omfattende Ordning, som sikrer Landbrugserhvervets Udøvere noget større Fortjeneste: Hvorfor har vi aldrig hørt den Tale fra det ærede Medlem og hans Parti, naar det gjaldt om at sikre stigende Priser paa Landbrugets Produkter? Saa kom man aldrig fra det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Side og sagde: Ja, men vi vil ikke have disse forhøjede Flæskepriser, hvis ikke Slagteriarbejderne faar noget mere i Løn. Det gjorde det ærede Medlem ikke dengang til en Betingelse. Jeg kan ærlig talt ikke se det ærede Medlems Berettigelse til at komme og stille Betingelser i omvendt Retning her. Og desuden er jeg nødt til igen at fastslaa, at Forhøjelsen af Flæskeprisen er gennemført for en Aarrække siden, men at man ikke har opfyldt noget af Slagteriarbejdernes berettigede Krav, de har end ikke faaet igen, hvad man tidligere har frataget dem.

Endelig kunde der være Grund til at sige, at hvis man absolut vilde komme med Statsindgreb i denne Konflikt, saa burde man gribe ind paa en Maade, saa det virkelig havde Betydning her i Landet. Der